

ფრონტი

ბავონის კოვალდის ორბაზის ბარბა.

შპსი ბანსაბდონი

თუ სურათი აქვს 1 კოპ., წყველების ბილი
მეტი ანუ ნაკლები, წყველების ბილი ან
ფაქტობრივი.

თუ სურათი ბილით დაემატა გასწავლი
ეკონომიკის დასახელებების დასახელებს, ანუ
მეტი წარღვა დაემატა უკეთეს ვიდრე გასწავლი
ფაქტობრივი.

ინფორმაციის მისაღებად, დასახელება და მისი
ფაქტობრივი.

ტელეგრაფები

ბოსნიის, 11 აპრილი. მისთვის
სამხედრო სასამართლო განხილვა
გეშან ხუთი პირის მიმართ დასაწყისი
საქმე და დასრულდა მისთვის შემ-
დეგი განმარტება: სერბთა გენერალ-
ის მშვილდის საკავშირეო და ტ-
მისგანდაც გამოხატა და ბელა-
გენერალ გენერალის გამოხატა კ-
ტორანის შემთხვევა, პირველი 6
წდა და მეორე ოთხი წელი; ი-
არასდავის საქმეები სასწავლებელს
სასწავლებელი ბრუნდება გენერალის
გამართლება 6 წელი და ახლა ქალაქის
სამხარისში შედგენა განხორციელდა
და მოსახლეობა მასწავლებელი იქნენ
საქმისათვის, პირველი ორს ოთხ-
და მეორე კრების თარი.

პატივსაცემი პირები, 10 აპრილი.

(საქმისათვის ტელეგრაფი საფრანგო)

ბარსი ბილიტები	მის. კან.
პირველი გამოცემისა	— 93—36
მეორე	— 92—87
მესამე	— 93—54
მეოთხე	— 93—12
პირობისათვის პირი	— 90—60
პირობისათვის მეორე	— 90—87
პირობისათვის მესამე	— 90—75
მეოთხე, 1/2 იმპერიალი	— 7—80
მეოთხის საფრ.ამბ. ბარსი გე- რაის ფრ.ცელი	— — —
მინაფანი 5% სესხის ბილიტები	მის. კან.
პირველი სესხის	— 226—
მეორე სესხის	— 220—50
1 მართი ღირს:	
ლანდონი	— 25—84 სესხი

ფელტონი

სამკვირო სუბარბი

ორი კვირის წინათ სამიოდ დღის
გამოდებები ვაგონებია, ეს არის
შეუფლებელი დაფიქრებული. ის კი არა
რომ აპრილზე მარტის სანი დღე კი
არა, თუნდა თან დღეც ასემა. ამის-
თან ნიღბამ ჩვენ კი ძალიან გავი-
ქვეს. მარტის მიდ და ახლა ნიღბამ
აქა შედო. კიდევ ყოველთვის რომ
მისთან "ჩიხთა" საქმის დეკრა
სჯობსო, ახლა კუფში გეგად-
და.

თუ ქალაქში ერთი ობიობა ვაგონ-
კაც ფეხი ვაღებებრედ და ახლა
აუფობის კერას ელანა. რომ რა კი

ბამბურლი — — 215 — — ცენტრი
პირიტი — — 265 — 25 სანტიმი
მერა — — 127 — 25 პერიფი
მაკესისი კრასინი — — — —

კუთხისი თუ სინფი

ტელეგრაფი, 12 აპრილი.

შეუბრალებელი ომი, ვინაი და
კომპანია შეთვისა და ხონის შუქ
შეპირებლობა გამოაცხადა, რომ მუ-
თაისის რეზერვში საოსტატო სესხი
ნარია უნდა განხილას; შეთვისა თა-
რეც სწავს, მიიზრებს და სასწავ-
ლებელს, ხონი თავისკენ; ერთი ამ-
ტრუტებს, უფლის მხრით უფროსი
ინტება, თუ აქ გახიზა ეს სასწავ-
ლებელი და მეორე კიდევ ასე თავის
თავზე მიიფიქრებს; ერთი შეწყვეტს
მარტება და მეორეცა; ოღონდ კი
ჩვენში ვაგანეთი; ქეთათურები მოთ-
ლოან ათს აუცილებელი პირობებს,
რომელს იმითი სასშობლო. ქალა-
ქი ავსყოფილებს და რომელიც ხონ-
ი ვერ დატყაფიფილებს; ხონიერ-
ბეც ავსყოფიფი ამბობენ, დღე-მეორის
სამთხედ ხილან თავის პატარა დაბს
და ათს წუნს მპოულობენ ქ. მუ-
თაისში და სხე.

მეწარმე, ვითარცა ორი მორა-
ნივე ერთის და იმეც ქალისა, მუ-
თაისი და ხონი ერთმანეთს არ ზოგა-
ვენ, თუ ავსარად და თუ ჩემზემთ
სკიტებენ, ჰოლდენ და ლანდინე
ერთმანეთს — რა არის, მშენებელი ქა-
ლი — სასტატო სესხარია ჩვენ ვად-
მოვიბრძობათ!

ზერ ვარდაწყვეტილი არ არის —
რომელს ამთავანს სასტატო მთავრობა
უბრალებს; ჩვენ არ ვეცით ხონ-
ში ვანსის ის საოსტატო სესხარია;

ქორაქობლობის კვირაც ვაავადეს;
ფეხი გეგნისა ვადიბრუნოს; თამა-
ნივე მეტი ინტება, ამბობენ.

სულ კი ნიღბის ბრალითა და მე-
ორი მიმოდის კრთილენ დაჩინებ-
მეცადენე უკრადენ მისებენ ჩვენი
ქალაქის საერთო-ერთი ნიღბის ამბ-
სრულდება და საუკუნეა ბარსა და იმ-
სათითაოდ კაცს ხომ რაღა. მშაობთ
ჩას ვაგებენებს იაფობის კვირა.

თი დამლაზრების ერთი კვირა კი-
დევ დარბა ვენების კვირა.

ხნილისა და მარჩის დღეების
ვანსებებენ თუ არის უკრადენი კა-
კრების არის თარბე რამდენიმე
შეღებებული ისე სესხს და დრას ატა-
რებს, როგორც ხნილიში. მატრები
კანტრები, კლუბები, ქალაქის

თუ მეთაისში. მავრან ეს კი ვერა,
რომ სანამ ამას დამოკლებით ვი-
დაწყვეტდეს ჩვენში სწავლა-განათლე-
ბის ვაგე მთავრობა; კრთავანსივეს,
უკრადენებს გამოაკლებს და ყოველ
პირობასა და ვარტებებს ამ სევის
შესახედ, მიიღებს შედეგლობაში.

მე თუ ასე უკრადენები, ვულ-
დამფარად და მიუღებელი გამოიკ-
ვლებს ეს სავანი, ჩვენ დარწმუნებუ-
ლი ვართ, რომ უბრალებლობა უკ-
რევის მხრით ქალაქი შეთვისა უნდა
მიიქცეს. არა თუ დარწმუნებული
ერთ ამბი, არამედ თვით ის ფაქტ-
ვაცყობებს, რომ ამ სავანედ ყო-
მანობა და ბასი ჩამოვარდა; ვეცირ-
ვებს იმპრო, რომ დად ხონი ვერა-
ერთობის მხრით ვერ ვასწავს უფლის
შეთათთან, ვერ შევძლებს ვერც ერ-
თის პირობით ვაგებობებს ამ ქა-
ლაქთან, და მასამდე, თუ ამხე-
რამ ვაგევე ვარტებება არ ჰყოფი-
ლოვა ვე უბრალებს ამ შემთხვე-
ვაში პირუტყვად და ბეგრის უფ-
რადელ ქალაქი შეთვისა უნდა მის-
ცემდეს.

მათილა, მოციფალი ის პირო-
ბები, რომელნიც აუცილებელ სა-
ჭირობა არაა რომელიც სასწავ-
სასწავლებლისათვის და შეზღედ დავი-
ნახებთ — რომელს ამ ორ მეტოქე ქა-
ლაქ-დაბათანდე უფრო რიგაინდ შე-
უფლობათ ამ პირობებს დატყაფი-
ლებს;

პირველი და აუცილებელი პირობა
ის არის, რომ ჰქვია და ნადავლი კვირა
იყოს. მარტე ვაგე საქორა მავრად-
ბისა და მასწავლებლების განსთავო-
ბისათვის და კარგი ნადავი მისა-
ვლობითა ვრისმსეთის; რომელიც
უტყვევად ვანსებება ამ საოსტატო
სესხარიათა;

თამაშობა უტყვევოა. ძე არც სინ-
ფიჩი ჩანს, რომ კაცს ვაგებობისგან
ძალ-დატანებით მოკეროს; არც თა-
რის დებურა მამა-პაპების ადითას;
არც საქორავნის ჰერმობის ნება-
ყოფლობით თავის თავის დეგრის
ამოვლებს. ჩვენში მკონებელი კაც-
სრულებით მეტ ნაჩინდა მინარია
თავის დებურა თავის ადერის ამბ-
დება; არ იყოს, რომ ლომობა ქაანს
ვაგებურა არის ერთი თვისება, რომ-
ელიც თვითიველად კაცისა და სავ-
რით საზოგადოების წარმატებისათვის
და მღებურებისათვის უტყვევად სა-
ჭიროა. ამისთან ხალხში, რასაკერა-
ვდება, რომ ნიღბა გროშობა არა
ღირს.

მისეი დებურის ღილი შლიათის

მეორე პირობა ის არის, რომ მავ-
გობრება და ოსტატებისათვის სა-
ვარტები იშავებოდეს და საზოგადოთ
ცხობრება ძირად არ ვაგებოდეს.

მესამე პირობა — სულ მიყრფე-
ული ადვილი არ იყოს, რომ მასწავ-
ლებლები არ გამოყოფდნენ სო-
ფილში, შევძლობს ცოცხალი ხალ-
ხის მხევა ვარტების ვარტობაში, მე-
ლოსს საქორა წიგნების მოპოვება
ფურცელ-ვაგებობის მიღება და კითხ-
ვა და სხე.

მეოთხე — თუ ვინცაბა სასწავ-
ლებელს რომელიმე მასწავლებელი
მოკლად არ ავათხოვობით, ამ სან-
სახურად დათხოვობით, აქ ქალაქში
შევიღებდეს დროებით მინც მო-
ვა მასწავლებლობა.

მეხუთე — რომ ამ ქალაქში მოსავ-
ლელი გეგნე კვირა იყოს, რომ ამ
სხევა არც ფურტის გეგნს დატყა-
რება და არც სასწავლებლის მავი-
რება და ოსტატობა.

მეექვსე — იყოს შუა ადვილის უნ-
და იყოს, რომ იმ მხრის ყმაწვილებს
ადვილად შევძლობს მისებლა და სხე.

მსოფთობით ქალაქი შეთვისა
თუ დაბო ხონი უფრო ადვილად აქმა-
ყოფილებს ყველა ამ პირობებსა და
მათივარტებს. მინც ვრსაცა და
მათივარტე იყოს, უტყვევოა დადე-
თანებებს, რომ ჰქვია მხრით და ნა-
დავის სინყოფის მხრით შეთვისა
არაფორით არ ჩამოიტება უკან ხონსა;
სადგომები — შეთვისა მთელი ადვილად
და იაფათა მოიძებნება ვინც ხონ-
ში, თითქმის ყოველგვარი სასწავ-
ლებლობა მასამდე შეთვისა შევ-
დება მოიპოვოს კაცს და ხონში
ვინცა; შეთვისა რაც უნდა იყოს გე-
გებრის ქალაქია, შუა ქალაქია მთე-

მოცება შეუძლია, რომელიც ვაგე-
ობება, მავრან ნათევათა დადეფელს
ნი მოკლებობა. როგორც მოიძებნება
ვაგებობა დადეფობა; სხეა ლანდ
არ არის, ან თვიე ძილს მისცეს, ან
ვატრობას მიჰყოს ხელი. მშრომელ-
სა კაცს იყოს თავის დებურა, რომ
ხელის ვაგებლობით ინაცლებს და
თავის მინც ვაგებობა.

მსამართარი სწორეთი ჩვენ ველ-
ხევის განსაყვებლობა მოცელობა.
კუთხის ნაკლებობათ ხომ თაფი
ქვა ახლა ამ მარტში და პირილი
საქორავნის დებურა უფრომთობა ამ-
ბობენ; მოცეფში მთელი დებობით
სათთან ლეტვის გეგნა არ იცოდნენ
თითქმის მათთვის უფრომთობა თვისა
ყოფილიც დებურა. ტობა და კაგებო

ნეო შვიმისა; საქონელი ხუთის
ნების განმავლობაში სასურველად
დაწესდებოდა, გამოიწოლა საბოგარ-
ნე; დათმემაკო მიწები-მარტვილის
უფის სოფრების კონცეპტუალურ-
ხალხურად, — აღწერათა სულ შეგეს-
წარს წარსოვლის ზამთრის სიციხეა-
და უწრქართ, თამაშობით ციხეა-
გამორბინებს მიმდებარებულა... ძველა
თუ უძველესი და ვანუშევედობის გა-
ზაფხულის ნიშნად მიიღეთ. მაგრამ
დახე უხადებურობასა—ზამთარი ხელ-
მხლად გვეყრს! ჯერ „სივის“ წვერი
შეშობს თოვლითა, შემდეგ იტლ-
ის დაელოდა ტუე შეიფარა თოვ-
ლით—აგვირ ბევრთა ჩემი გაქმ-
ნდება და თოვლებების უხრ-
ლომა ჩემდა!... მ. ბოლოს, 2 და
3 აპრილის დღეს ბაზარის ცელი
თფრის სწავლაზე გაეხევა, სამა აზ-
რილს ნაშრომადვე გავარჩევთ
თოვლა, მაგრამ უფრო გვიჩინად
იქნოდა ქარიშხალმა... ბევრის მო-
წოდისათვის მოუწყურია ამ დღეს
მთა-ტყეში, პატარა-ნები წასაღებ
მო-
საშუგებლად; მაგრამ რა გახევა?
საქონელი მთლად დაშალა იქნება.
„შეღება, დაღება წესი ჩემი
საქონელი 60—70 ნაწილის იძლევათ
ქრის ურუმში ჰადაქამდინ და მოე-
ნა არ არს!“

მზის ვანი გავარდეს—ე ვრახე-
ბი გვიჩინა მახეთში შეფუშევედობა,
ჩაღებდა საქონლის უფროსობას გა-
მოკეთებულ მოგებრანა...
—თქვენ სამი შემდეგ კარგი
ტრაქტორი დაიჭირა, ამომბერ კბე-
რების საქონელი მანქ თბათიან-
დებ ვერ შეგებება უფლები... მ.
მისივე კი უნდა მოიხსნას და და-
თვლის სიმინდ, ფეტვი, ბაღეულობა.
მთაბრებელი შეგებრავი ვენები რა-
ლა უნდა იყოს...“

სერი ამ ვმად ასყილდა—ეგესადა,
შეზღა და ბეჭეურად რა მართიად
კლი! მაგონებდა იმდენად დამი-
ლო გრანად კხეთი ზეურის მქაი...
—ახალი გირანება და დამილო, რომ
ლოდა მახეთის მთები და ჰალები
საქე—ხეთი ზეურის... მთილითა,
შეშასკი გირანად ქობილ დაუწყებენ იმე-
ლებში სყილდა...
2-ს აპრილს იტლავში მზრის უფ-
როსისად იყენებ დამარებულნი სოფ-
ლის მოხუციანი, როგორც ამომბერ,
მზრის უფროსი გამოუცხადებელი შე-
მდეგ; სასტიკი უკრავდება უნდა
იქნოთარ მითხლებლობის და ქაღე-
რის მოსამსახურებელი; თქვენ აღუ-
ჩინებლობა მთ ქობილობა, რომ ხალ-
ხი არ ატყურო... საბოლოომ ტაქ-
ტიკით დააწყებ ცხენისა და კისის
თუხისა, თუ როგორც რიბის დღემ
კეთ არ ცხენი ზამთარში თუ მთა-
ხელში. მ. იმასთავისა, რომ და
ცხენი, არ იმსებ მზრის უნდადეს
ცხენი ამ კეთ დაწესებულ ფასად
შეგებოს შიგნით...“

ქობილობის შექმნებ ვაქცირებულ-
მას უნდა შევიწინო, რომ თეთი მ-
მასხობის-სულები არა-ნალებს ხალ-
ხისა არან დაჯერებულნი ქობილე-
ბის ბოლოვით და სიტყვებითა და ამ-
სოლო არა მგანია მათ შეგებობის
შესარგოლან შირქედი ვაქცირებ-
ლებს... მ. საქმე პირ-დაპირ მივლდებ-
სებებს; მივლდებმა უნდა ჩაგვარან
ხალხს ქობილობის სიკრუვე და მტ-
ყურებომა; ხოლო მამასხობისებმა და
განსაკუთრებით მზრის უფროსის ხე-
ლი მოუწყურათის უფლებსა, რად-
გან აღმნიშნარკის დაზარადა საქე-
რო იქნება; უფროსებით ვერ
სუყუელი ცალკე და ვერც აღმნიშ-
ნარკითა ვერსაფერის გავრცელებენ მთო-
ხაბების შესახებ...
სასოგადე ხალხისა და მოხუცე-
ბის დაზარალებულ იტლავში უნდა
შევიწინოთ, რომ უყუფობის საქე-
რო არ არის ამისი-მანი ფეხის დაზა-
რება; მეტადვე შემოსიერებულის გა-
მოსახლებებდა. მზრის უფროსი შე-
დობა მიწებზე არ გამოცხადებინა იმ
დროს, რადგანაც თეთი დაზარალებ-
ბისი მეთქი, —ა; მე მხოლოდ
იმას ვამბობ, რომ მზრის უფროსი,
როგორც ხალხისათვის შირქედი,
უნდა შევიღებდეს ხალხს გარეგან-
ებაში; ამ დროს, მეტადვე ამ ხანგრძლი-
ვის ზამთრის შემდეგ, როდესაც გულ-
მისაღვი ვაქცე დანა ვაკეთებდით...
იმ დროს დაზარადა ძირულ საზა-
ვარო ხალხისათვის. მთლადელი დღე
გულეს ძირულ უფრის და მამ. მქა-
რიდამ ამ ბეჭეურად დაზარე-
ბული კეთ 3—4 დღეს ჰქცებდა,
გარდა ხარჯისა, რომელიც ატყულებ-
დებოდა მითვის-სილავში ამ მამის-
ხობის დროს...
3-ს ილიაშენი და სტრელეკი
რევიზიზმე იყენებ იტლ. სამაქ-
ტიკურებდებოთ. როგორც დაწესე-
ნებით ამომბერ თეთი სასწავლებლის
მასწავლებლობი, მატ. ბაგეთ დაფო-
მის-სილავის სასმარებლად ავთომუფო-
ბისა გამო და სტრელს პერსის დაზი-
რება. მ. ინსპექტორებსა დროებით
მასწ. ლ. მზვილავშვილისათვის ჩუ-
პარებია...
სასუფილთა, რომ როგორც იტლ.
სამაქ. სამწ. შესხებ მოქცენენ, ვ-
რადგანაც სიკრილიან და სინდის-
ხად მოქცეულია სატენისის შკოლი-
სა და განსაკუთრებით ბაბ. მარქ-
ე-შეშის შესახებ. ჯერ კი პატარა
იშის სტოლიად. სატენისის შკოლის
მოსწავლელნი მოხბილნი მოუმიწე-
ლად მიიღებენ რევიზის შედეგს.
იტლავში ამ ვმად შეიღებდა მ-
თავაგებოთ იმ ფარსივედობი, რომელიც
ეჯობიანმა მომავლეს უკუბის.
გარეგანდ მოიროფის და შირქის
ფიციბით საქცეს; ამასათვის, გიტყვი
მაცხერარის სიტყვებით: „გამი შენდა,
იტლავი, არ-სურათიანია, რადი თუ
მისმისეფულობის საფუფილია გარე-
გობისა, რომელიც სწამდე გარეშე
შევიწინო, ხოლო შინაგან საქე არიდე
ფიციბითა შექცევაობითა და უყოლითა
არ-წმინდობითა...“ მარჯვ შენი,
იტლავი, გარეშე მანარა წანანე

კაცთა შევიწინო, ხოლო შინაგან საქე-
ლს ხარ უწმინდურებობითა. (ს. მ. ში.,
თ. 23, მუხ. 27 და 28).
მ. შედარება ხედე-გამორკოლია
იტლავში, რადგანაც გარეგანდ. მ-
თლად მშვენიერება მგანა შერბედი
ახლა დაწინი უფროსებომა; ჩო-
გარი ხანგული თუგანობა წარმო-
დებდა ტყენ თვლებსა და ვითარი მქა-
რად სურ ეცემა თქვენს ცხენისა!
დაწარმებულობა არ, რომ, თუ
განსუფილიათვის არ გასუფილები-
ნის ეს აღვიდეთ, იტლავში მო-
რამ ქობი ვაქცელებდა. ძველი და
ძვირი არ არის არის-მანი ფეხის-აღვი-
ბის გავიგება იტლავში.
—მწიფე-დრომამ შეგეწევა მახეთ-
ში. მ. ვითი ყვარა სოფ. მის-
ხეგში მომავლად ვითი იმხროლი
ქობი ქობილი და დეტორი ვერ
უშობდა, რომ უმამაწმინა: ნაგებო-
ბისად (როგორც მჩრის მამასხობი-
ლი) არს მომეყვადი, თუ სხვა ავლ-
მყოფობითა იტლავის მზრის დეტორი
მთი ყვერი მთავრ-ვითილ დაზა-
რებულთა; ხოლო იტლავის—მოლო-
ხევი, რომელიც 6-7 თვე არის
იტლავში მქცებობამს—არ მოდის...
—იტლავის მზრის თავად-ზნაუფია
წინამძღოლი თ. რ. მახეგიათ არ
ვითი არ იგინება და არ მოახ-
დენს ყრბის თავად აზრულობა შკო-
ლის შესწავრის შესახებ? შირის
ქრება; იმედია მაგალითად ეწეზ-
ბისათვის თავად-ზნაურობასა და თეთ
წინამძღოლი იტრევი ყოჩაღად მო-
იტყევა როგორც შირის თ. ამლო-
ხევი. რაც უფრო აღვი იქნება, უ-
ფიციბო იქნება და რაც უფრო ბე-
რი დრო ექნებათ თავად-ზნაუფი-
თისთვის სასოგადო ქრებადს ტუ-
თი იქნება, რადგანაც უყუფობა და
უფრო გონივრად განსაზრდებენ
თეთისა შირის შკოლის ვადასახბა...
იმედ ვაქცეს, მახეთის თავად-ზნაუ-
რობა არ ჩამორჩება შირისსა და ვით-
რად და კეთილ-გონივრად მოიქ-
ცევენ ამ სასოგადოებრივ და მძიმე
საქმეში...
დღე, 4 აპრილს, საგრნობელად
იტლავში

სწორად ყოფილან და შემდეგში
გამზარან ნამდვილ ყმებათ, გვიხე-
ცებს ის გარემოება, რომ თბილის-
ეცელა მართლის მებრძოლებს უახლო-
დროებით ვალდებულნი ვაქცენ, რა-
მდენიც წინა დროში მათი ხიზნები
ყოფილან. მაგალითად მოვიყვანოთ
მახათების, თავ. მისათვის და თეთ
ჩემს წინამართ. ატრევი დროითი
ვალდებულები ვლენინ მართლში, რა-
მდენიც სომხეთთან არან, არის
მოვლენა, რომელიც ვეიტყვებებს
საქევა დასტენის სომხთლის.
რაც შეგება, „მზობრია შენიშვნას
ჩემს წყრილად, ჩემ-დასმუშეობად,
უნდა ვადვირო, რომ მისში იგი ვა-
ცე ლოდაც ატრეობისა. მ. გარემო-
ბა მიწებზეა მხოლოდ ატრეობის
არის ცნობებს ატრეობის ხიზნების
სტრატეგია და მათი მარ-წყობის მო-
ხიზნებაზე. მე არ ვიცი ჩემ თავს იმ
ავტორიტეტად, რომელიც უფოლ
თბილის ყოველი კაცის მოხიზნას და
დღის სომხურებით თანხლებულ ყო-
ველი შენიშვნას, უფოლ საფიციბო
და სწორად დაზარლებულნი იქნე-
ბოდნენ ჩემს მახრის სომხთლისად,
რადგანაც არც მე ვარ პატრეტებულ
ავტორიტეტს ნაწლები მსურველი სწო-
რითი-დღეობისა.

სწევი ავტორი მხოლოდ მამი
შეგების ვანსაწმინდა არინდროსისა
და ხიზნა შუა, რომ არინდროსი
თათვისულო კეთ უნდა იყოს, რა-
მდენაც შეუძლებია და ატრევიც
მოსილის აჭრა ძალით უნდა შეგდოს
მოსილის პატარისა. მამ ავტორი
თანხმა ყოფილა, რომ ხიზანი არინ-
დროსისა ამომბერ რომ ხიზნა შე-
დებოდა და ცალკე შეუძლებია თეთ-
რსულად აჭრა; ატრევიც უფოლ შე-
თხობანს არ შეგების მთი აჭრა, რა-
ც კორუფციის გამოვიღება, რომ-
ელიც ურქადებს ხიზნებს აჭრისა. რა-
ც კორუფციის გამოვიღებენ, არ-
მდენიც უცხადებდნენ მზრის უფრო-
სებს, რომ მიზეთი შეწყვიტა იმ მ-
მატორითათვის, რომელიც მოსოფ-
ლებენ ხიზნებს ვადასახბება. შემდეგ
ავტორი ამომბერ კიდევ რომ ვითეობა
თა ხიზნები ცხენობანენ ვითი და
მტეხ საუყურე ვითის-დაამეც მხელ-
ებულა. რა ვაქცე-იტყვებოდა იტლავში

გავის-მხრული ქობილევი,
წერილი ჩაბაქოვთან
—
ბაქარი რედაქტორი!
—
შეპირილად ვთხოვი ნება მი-
ზობით დღეებო ჩემს შენიშვნას
ჩამომბის თბამბაზე, ზოგიერთა სა-
ბოთებით დასამტყებულად იმ ხიზნე-
რის წარმოებულა მახრებისა, რომელიც
თქვენ საცურო ცხენის. მარად ამისა
ატრევი ვთხოვი ნება მიზობით წარ-
მოქცევა ჩემი თანხმობა იმა შივი-
ნადე წყრილში. რომელიც ნავე
„მზობრია“ (მ. 470) ცხენობის
ულოდაც გამოყენებენ დადროს
ჩემი მახრე, ხიზნების თამაშზე.
ჩემს შენიშვნაში „სტორიული ხი-
ზნებ“ შერიცხულნი ხიზნები რომ

სწორად ყოფილან და შემდეგში
გამზარან ნამდვილ ყმებათ, გვიხე-
ცებს ის გარემოება, რომ თბილის-
ეცელა მართლის მებრძოლებს უახლო-
დროებით ვალდებულნი ვაქცენ, რა-
მდენიც წინა დროში მათი ხიზნები
ყოფილან. მაგალითად მოვიყვანოთ
მახათების, თავ. მისათვის და თეთ
ჩემს წინამართ. ატრევი დროითი
ვალდებულები ვლენინ მართლში, რა-
მდენიც სომხეთთან არან, არის
მოვლენა, რომელიც ვეიტყვებებს
საქევა დასტენის სომხთლის.
რაც შეგება, „მზობრია შენიშვნას
ჩემს წყრილად, ჩემ-დასმუშეობად,
უნდა ვადვირო, რომ მისში იგი ვა-
ცე ლოდაც ატრეობისა. მ. გარემო-
ბა მიწებზეა მხოლოდ ატრეობის
არის ცნობებს ატრეობის ხიზნების
სტრატეგია და მათი მარ-წყობის მო-
ხიზნებაზე. მე არ ვიცი ჩემ თავს იმ
ავტორიტეტად, რომელიც უფოლ
თბილის ყოველი კაცის მოხიზნას და
დღის სომხურებით თანხლებულ ყო-
ველი შენიშვნას, უფოლ საფიციბო
და სწორად დაზარლებულნი იქნე-
ბოდნენ ჩემს მახრის სომხთლისად,
რადგანაც არც მე ვარ პატრეტებულ
ავტორიტეტს ნაწლები მსურველი სწო-
რითი-დღეობისა.

სწევი ავტორი მხოლოდ მამი
შეგების ვანსაწმინდა არინდროსისა
და ხიზნა შუა, რომ არინდროსი
თათვისულო კეთ უნდა იყოს, რა-
მდენაც შეუძლებია და ატრევიც
მოსილის აჭრა ძალით უნდა შეგდოს
მოსილის პატარისა. მამ ავტორი
თანხმა ყოფილა, რომ ხიზანი არინ-
დროსისა ამომბერ რომ ხიზნა შე-
დებოდა და ცალკე შეუძლებია თეთ-
რსულად აჭრა; ატრევიც უფოლ შე-
თხობანს არ შეგების მთი აჭრა, რა-
ც კორუფციის გამოვიღება, რომ-
ელიც ურქადებს ხიზნებს აჭრისა. რა-
ც კორუფციის გამოვიღებენ, არ-
მდენიც უცხადებდნენ მზრის უფრო-
სებს, რომ მიზეთი შეწყვიტა იმ მ-
მატორითათვის, რომელიც მოსოფ-
ლებენ ხიზნებს ვადასახბება. შემდეგ
ავტორი ამომბერ კიდევ რომ ვითეობა
თა ხიზნები ცხენობანენ ვითი და
მტეხ საუყურე ვითის-დაამეც მხელ-
ებულა. რა ვაქცე-იტყვებოდა იტლავში

გავის-მხრული ქობილევი,
წერილი ჩაბაქოვთან
—
ბაქარი რედაქტორი!
—
შეპირილად ვთხოვი ნება მი-
ზობით დღეებო ჩემს შენიშვნას
ჩამომბის თბამბაზე, ზოგიერთა სა-
ბოთებით დასამტყებულად იმ ხიზნე-
რის წარმოებულა მახრებისა, რომელიც
თქვენ საცურო ცხენის. მარად ამისა
ატრევი ვთხოვი ნება მიზობით წარ-
მოქცევა ჩემი თანხმობა იმა შივი-
ნადე წყრილში. რომელიც ნავე
„მზობრია“ (მ. 470) ცხენობის
ულოდაც გამოყენებენ დადროს
ჩემი მახრე, ხიზნების თამაშზე.
ჩემს შენიშვნაში „სტორიული ხი-
ზნებ“ შერიცხულნი ხიზნები რომ

სწორად ყოფილან და შემდეგში
გამზარან ნამდვილ ყმებათ, გვიხე-
ცებს ის გარემოება, რომ თბილის-
ეცელა მართლის მებრძოლებს უახლო-
დროებით ვალდებულნი ვაქცენ, რა-
მდენიც წინა დროში მათი ხიზნები
ყოფილან. მაგალითად მოვიყვანოთ
მახათების, თავ. მისათვის და თეთ
ჩემს წინამართ. ატრევი დროითი
ვალდებულები ვლენინ მართლში, რა-
მდენიც სომხეთთან არან, არის
მოვლენა, რომელიც ვეიტყვებებს
საქევა დასტენის სომხთლის.
რაც შეგება, „მზობრია შენიშვნას
ჩემს წყრილად, ჩემ-დასმუშეობად,
უნდა ვადვირო, რომ მისში იგი ვა-
ცე ლოდაც ატრეობისა. მ. გარემო-
ბა მიწებზეა მხოლოდ ატრეობის
არის ცნობებს ატრეობის ხიზნების
სტრატეგია და მათი მარ-წყობის მო-
ხიზნებაზე. მე არ ვიცი ჩემ თავს იმ
ავტორიტეტად, რომელიც უფოლ
თბილის ყოველი კაცის მოხიზნას და
დღის სომხურებით თანხლებულ ყო-
ველი შენიშვნას, უფოლ საფიციბო
და სწორად დაზარლებულნი იქნე-
ბოდნენ ჩემს მახრის სომხთლისად,
რადგანაც არც მე ვარ პატრეტებულ
ავტორიტეტს ნაწლები მსურველი სწო-
რითი-დღეობისა.

სწევი ავტორი მხოლოდ მამი
შეგების ვანსაწმინდა არინდროსისა
და ხიზნა შუა, რომ არინდროსი
თათვისულო კეთ უნდა იყოს, რა-
მდენაც შეუძლებია და ატრევიც
მოსილის აჭრა ძალით უნდა შეგდოს
მოსილის პატარისა. მამ ავტორი
თანხმა ყოფილა, რომ ხიზანი არინ-
დროსისა ამომბერ რომ ხიზნა შე-
დებოდა და ცალკე შეუძლებია თეთ-
რსულად აჭრა; ატრევიც უფოლ შე-
თხობანს არ შეგების მთი აჭრა, რა-
ც კორუფციის გამოვიღება, რომ-
ელიც ურქადებს ხიზნებს აჭრისა. რა-
ც კორუფციის გამოვიღებენ, არ-
მდენიც უცხადებდნენ მზრის უფრო-
სებს, რომ მიზეთი შეწყვიტა იმ მ-
მატორითათვის, რომელიც მოსოფ-
ლებენ ხიზნებს ვადასახბება. შემდეგ
ავტორი ამომბერ კიდევ რომ ვითეობა
თა ხიზნები ცხენობანენ ვითი და
მტეხ საუყურე ვითის-დაამეც მხელ-
ებულა. რა ვაქცე-იტყვებოდა იტლავში

